

JÁSZ ATTILA

Az utolsó koncert előtt

LHASA DE SELA*

1.

Nem visel melltartót a koncerteken,
tudom, hogy nem kacérságból,
természetesen, benne van az élet maga,
egy robbanásig feszült depresszióban,
mert nagyon pontos,

s szemeiben mindig van valami elvagyódás,
mintha csak homályosan látná a világot,

mintha nem lenne nagyon fontos minden,
ami történik, pedig
dehogynem.

2.

Köszönöm, mondta az utolsó koncerten
Izlandon, Reykjavikban, és koncert után
felveszi a melltartót,

muszáj valahogy mégis bezárnia magát,
a koncert mindig nagyon szabaddá teszi,
kell egy kis visszafogottság, ahogy
dalainak is, hiába állítják, hogy túl
szomorkásak vagy
depressziósak,

az embernek tudnia kell, mit tud, és
az talán még fontosabb,
mit nem,

* Amerikai énekesnő nemzetközi gyökerekkel. Három lemezt készített csupán, de az mind világsiker lett. Amikorra beindult volna a karrierje, megbetegedett. 38 éves korában meghalt.

nem kell ordítani, kiengedni a hangot,
hanem csak finoman, halkán, szinte
fújva engedni el a hang súlyait,

mint ablaknak repült énekesmadarat,
miután lassan magához tért.

3.

És mikor tűnik fel, hogy nem visel melltartót,
jó kérdés, mert nem egy erotikus bálvány-
ról van szó, hanem egy énekesnőről, aki
hangjában hordozza lényét,

mégis feltűnik az egyetlen lendületesebb
számnál, a La Celestinánál, spanyolul
természetesen, amire aztán az egész zenekar
belendül, felélénkül, ő is átveszi
az izgalmat,

a szám végén a kamera ráközelít véletlenül
a melleire, és jól látszik, igen, állnak a bimbók
feszesen, mintha ez bármit is
jelentene.

4.

Ezt a fajta természetességet biztosan
a cirkuszból hozta, a bátorságot, hogy
merjen ilyen egyszerű is lenni,
nem kell túlhajtani a dolgokat,
épp ellenkezőleg,

teljesen le kell csupaszítani mindent,
mondanivalót és zenét is egyaránt,
a színpadi megjelenést jelenlétté
avatni,

talán ez tűnhetett fel Denis Wolffnak is,
aki húszévesen már meglátta benne,
a montreáli performance-ban azt a

tehetséget, amiről majd három
zseniális lemez után se lehet
megmondani, mi is lenne
a titka,

és pontosan ez, mert éppen ilyen
a titok természete.

5.

Talán a családi gének predesztinálták,
mert minden fel- és lemenője zenész volt,
vagy színész, vagy épp rengeteg nyelven
tudott, talán ő is így utazgatott
a kultúrák között,

de miért is írom múlt időben ezt, kapcsolok
hirtelen, a melltartó hiánya is
miért tűnik fel,

mert már tudom, mellrákkal harcol
esélytelenül élete utolsó évében, és
milyen fiatalon,

és milyen sokat, és az izlandi koncerten,
az utolsón is látszik, milyen nagy
fájdalmai lehetnek már akkor,
és persze,

látszólag még a testéből szól a hang,
általa, mintha az övé lenne, de már nem,
az arca elárulja, nem nagyon van ott
senki.